

**Prezydent
m.st. Warszawy**

RG-ZA.7340.....

**DECYZJA Nr RG-ZA-7340-...../2022
z dnia. 2022 r.**

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.) oraz art. 34 ust. 5 i 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.) w związku z art. 11¹ ust. 1 i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1119, z późn. zm.)

po rozpatrzeniu wniosku

F siedzibą w Warszawie przy
ul.

**o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek wnoszenia opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, w oparciu
o opis zdarzenia przyszłego, przedstawionego przez wnioskodawcę:**

„Fi planuje rozpocząć sprzedaż wysyłkową „Balsamu”, używanego do poprawy motoryki układu pokarmowego, wspomagania odporności organizmu, a także do zewnętrznego stosowania. Jest to preparat na bazie 55% alkoholu oraz ziół i żywic i ma zastosowania lecznicze.”

Wnioskodawca przedstawił własne stanowisko w sprawie, zgodnie z którym:

„(...) Balsam ma zastosowanie lecznicze i w tym celu jest wytwarzany (m. in. na bazie alkoholu). Dlatego też, zgłaszamy uprzejmą prośbę o uzyskanie od Państwa zgody na jego sprzedaż (wysyłkową), zgodnie z właściwymi przepisami – przez naszą F (...).”

Udzielam interpretacji w indywidualnej sprawie:

Pojęcie „napoju alkoholowego” zdefiniowano w art. 46 ust. 1 ustawy¹. Zgodnie z jego treścią napojem alkoholowym w rozumieniu niniejszej ustawy jest produkt przeznaczony do spożycia zawierający alkohol etylowy pochodzenia rolniczego w stężeniu przekraczającym 0,5% objętościowych alkoholu.

Z ustawowej definicji wynika, że o zakwalifikowaniu danego produktu (napoju) do kategorii napojów alkoholowych, a tym samym konieczności uzyskania zezwolenia na jego sprzedaż, decyduje

¹ Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1119, z późn. zm.)

zawartość alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego i fakt, że jest to produkt przeznaczony do spożycia. „Balsam ...” zawiera w składzie 55% alkoholu i jest przeznaczony do spożycia, zatem spełnia kryteria określone w tym artykule i należy go uznać za napój alkoholowy.

Natomiast sprzedaż napoju alkoholowego możliwa jest jedynie na podstawie stosownego zezwolenia. Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy¹ sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży może być prowadzona tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), właściwego ze względu na lokalizację punktu sprzedaży.

Fakt, że produkt ten uznawany jest za preparat leczniczy, wytwarzany w oparciu o historyczną recepturę, nie powoduje, że przestaje on być napojem alkoholowym w rozumieniu ustawy¹. Nie ma też podstaw, aby zastosować jakiegokolwiek odstępstwo od powszechnie obowiązujących przepisów regulujących obrót napojami alkoholowymi na terenie kraju.

Wnioskodawca w przedstawionym własnym stanowisku w sprawie wskazał, że chce uzyskać zgodę na sprzedaż wysyłkową „Balsamu ...”.

W art. 9⁶ ustawy¹ został określony zamknięty katalog miejsc, gdzie sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży może być prowadzona:

- sklepy branżowe ze sprzedażą napojów alkoholowych,
- wydzielone stoiska - w samoobsługowych placówkach handlowych o powierzchni sprzedażowej powyżej 200 m²,
- pozostałe placówki samoobsługowe oraz inne placówki handlowe, w których sprzedawca prowadzi bezpośrednią sprzedaż napojów alkoholowych.

Katalog ten jest zamknięty, wobec tego w inny sposób i w innych miejscach nie można prowadzić sprzedaży napojów alkoholowych.

Celem ustawy jest ograniczenie fizycznej dostępności alkoholu. Stosowanie jakichkolwiek ułatwień w jego nabywaniu (zamówienia na odległość i dostarczanie na wskazany przez klienta adres) jest w obowiązującym stanie prawnym niedozwolone.

Oznacza to, że przepisy nie przewidują możliwości prowadzenia sprzedaży napojów alkoholowych w formie wysyłkowej, wobec tego sprzedaż „Balsamu ...” w takiej formie nie jest możliwa.

Uzasadnienie

2022 r. wpłynął do Biura Rozwoju Gospodarczego Urzędu m.st. Warszawy wniosek F ... siedzibą w Warszawie, o wydanie w trybie art. 34 ustawy² (w oparciu o przedstawiony wyżej opis zdarzenia przyszłego) interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek wnoszenia opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy² „Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu

² Ustaw z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.)

stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna)”.

Natomiast art. 34 ust. 5 ustawy² stanowi, że „Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia”. Zgodnie z art. 34 ust. 16 ustawy² do postępowania o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Za daninę publiczną należy uznać opłaty za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, pobierane przez gminy zgodnie z art. 11¹ ust. 1 ustawy¹, w celu pozyskania dodatkowych środków na finansowanie zadań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych, które to należą do zadań własnych gmin.

Zdaniem organu, zapytanie przedsiębiorcy wypełnia hipotezę art. 34 ustawy², co stanowi warunek udzielenia przez organ interpretacji indywidualnej wnioskowanego zagadnienia. Należy bowiem stwierdzić, że w przypadku uznania, że przedsiębiorca byłby zobowiązany do uzyskania stosownego zezwolenia, wiązałoby się to z koniecznością uiszczenia opłaty za korzystanie z tego zezwolenia.

Orzekając w niniejszej sprawie organ odniósł się do konkretnej sytuacji indywidualnej, wskazanej przez wnioskodawcę.

Zakres i przedmiot niniejszej sprawy administracyjnej wyznacza wyłącznie treść wniosku przedsiębiorcy wszczynającego postępowanie. Organ administracji publicznej nie może wykraczać poza jego treść. Od przedsiębiorcy zależy zakres zapytania, które jednak musi się wiązać z interpretacją przepisów, określających daniny publiczne.

Mając powyższe na uwadze orzekam jak na wstępie.

Interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej (art. 35 ust. 1 ustawy²).

Interpretacja indywidualna jest wiążąca dla organów lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania. Nie zmienia się interpretacji, w wyniku której nastąpiły nieodwracalne skutki prawne (art. 35 ust. 2 ustawy²).

Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Obozowa 57 (za pośrednictwem Prezydenta m.st. Warszawy, adres: Biuro

Rozwoju Gospodarczego m.st. Warszawy, ul. Canaletta 2) w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania stronie przysługuje prawo do zrzeczenia się odwołania. Z dniem doręczenia Prezydentowi m.st. Warszawy (adres jak wyżej) oświadczenia o zrzeczeniu się odwołania, decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Otrzymuje:

F

z up. PREZIDENTA M.ST. WARSZAWY

[Signature]
Teresa Rudnik
p.o. Naczelnika
Wydziału Zezwoleń Alkoholowych
w Biurze Rozwoju Gospodarczego